

ஸ்ரீ தூப்புல் துய்யன் காவியம்

(இயற்றியது - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோவிந்தகிருஷ்ணன் அழகர்)

வந்தனைகள் ஸ்ரீ முஷ்ணம் ஆண்டவன்

1. திருக்குடந்தையாண்டவன் தெள்ளருள் பெற்று,
தேசுயர்ந்த ஞான தேசிகனாய் ஒளிரும்,
சீர் பெற்ற சங்கத் தமிழ் மூன்றிலும் சிறந்த,
சிரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் சீரடிகளே சரண்.

ஸ்ரீ திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

2. தீதுறு மதத்தரால் திசை மயங்கிய நல்லோரை,
திருவரங்கன் தாளிடைத் திரளாய்த் திருப்பி,
வேதமும் வினையறு பிரபந்தமும் விழிகளாய்க் கொண்ட,
வேதாந்த ராமானுஜ குருவடிகளே சரண்.

ஸ்வாமி தேசிகன்

3. தூமறையில் துலங்கும் விசிட்டாத்வைதம்,
துல்லியமாய்க் காட்டித் துன்மதங்கள் சாடி,
துவராடை எதிராசர் தரிசனம் நாட்டிய,
தூப்புல் துய்யன் துயறறு அடிகளே சரண்.

ஸ்ரீ ராமானுஜர்

4. மறை முற்றும் தமிழ் செய்த மாறன் தன்,
குறை யகற்றும் அடிகளில் கூர்மதியால் பணிந்து,
வரையற்ற வள்ளல் வாசுதேவனே பரமென,
உரை முற்றும் செய்த உடையவரடிகளே சரண்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

5. நள வருட ஆடி மாத நற்பூரமதி லுதித்து,
நாரணனே பூரணன் என நானிலமறிய,
நாச்சியார் திருமொழியும் நற் பாவை முப்பதும்,
நற்றுழாயொடு சூட்டினாள் சுடரடிகளே சரண்.

ஸ்ரீ வடபத்ரசாயி

6. வேடுவரிருவர் வல்வினை விரைந்த கற்ற,
வில்லிபுத்தூர் வனமதில் வியனுற வெளிப் போந்து,
வார்குழல் கோதையும் வண்புதுவை பட்டரும்,
வந்தித்த வடபெருங் கோயிலான் அடிகளே சரண்.

திருமலை

7. அருந்தவங்க ளாற்றிய அலர்மேல் மங்கையுடன்,
பெரும்வரங்கள் பொழி பேராயிரத்தான்,
வரும் தமர் வல்வினை வற்றொழிக்க,
அரும் வரை ஏழேறி நின்றா னடிகளே சரண்.

பெருமாள் கோயில்

8. புண்டரீக முயர்த்த புவனி செய் பதுமனார்,
புள்ளுமூர்ந்து வினையகற்றும் வள்ளலாரை,
கள்ளமே விடுத்து நோற்கக் கனிந்து நற் கச்சியில்,
உள்ளமே கொள்ளை கொண்ட உத்தமரடிகளே சரண்.

கோயில்

9. மற்று மோர் தெய்வ முண்டோ மதிளரங்க தேவனன்றி,
சுற்றிவாழ் தெய்வ மெல்லாம் சுந்தரத் தோளன் உருவுகளே,
சற்றேனும் தயங்க வேண்டாம் சாமங்கள் கழியு முன்னர்,
சார்ந்திடுவோம் பாம்பணை சாயி அடிகளே சரண்.

பரமபதநாதன்

10. ஊழியெலாம் அழியாது உருவரு உண்டுமிழ்ந்து,
ஆழியில் ஆலிலையில் அமுதமாய் அலைப்புண்டு,
நாழிகையில் தமார்கள் தம் நலிவினைகள் செகும்,
நலமந்தமில் நாட்டு நாரணர் அடிகளே சரண்.

தோற்றம்

11. திருவுடன் மருவி யருளும் தீப்பிரகாசருகந்த,
திரு நகர் தூப்புலில் தூமறையாளராய்,
விட்டுவி னடியாராய் விஸ்வாமித்ர கோத்திரமதில்,
விளக்கென விளங்கினார் வேதிய ரனந்த சூரி.

12. அப்புள்ளாரின் சோதரி அழகு நங்கை தோதரி,
அனந்த சூரியின் அகத்து ஆதர்ச பத்தினி,
இல்லறம் தழைத்து நல்லறம் பெருக்க,
ஏழுமலையான் தரிசனத்திற் கேகினர் இருவரும்.
13. சொக்கனவன் அழகில் சொக்கினர் தம்பதியர்,
சொக்க வைத்தான் அன்றிரவு சுந்தர பாஹுவும்,
கண்ணுறங்கிய தம்பதியர் கண்டனர் ஓர் கனவு,
கனக சிறு மணி யொன்றை காரிகை விழுங்கவே.
14. பொழுதும் புலர புவனமூர்த்திக் கருவறையில்,
பொன் மணி காணாது மலைத்தனர் மலையான் பட்டர்,
அத்தன் ஆவிர்பவிக்க அடியவன் லீலை உரைக்க,
அந் நாள் தொட்டு அதிர்வது ஆலயப் பெருமணியே.
15. ஆண்டுகள் உருள பன்னிரண்டு அரிய புரட்டாசியில்,
ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபத்தெட்டா மாண்டு,
திருவோணத் திருவிழவில் புனித நற் புரட்டாசியில்,
திருவேங்கட மணி அலர்ந்தான் தீஞ்சுவைக் குழவியாய்.
16. திருவேங்கடன் மணியைத் தோதாரம்மா திருவயிறு கொள்ள,
திருமலையான் தீர்த்தவாரியில் தெய்வக் குழவி வர,
அற்புதம் கண்டானந்தித்த மாமன் அப்புள்ளார்,
அறிவித்தார் அவன் திருநாமம் வேங்கடநாத னென்று.

நடாதூர் அம்மாள் அருள்

17. அத்தி வரதன் ஆலயத்தில் அன்றொரு நாள்,
அற்புதமாய் ஓர் அனுக்ரக பாஷணம்,
நடத்தியதோ நல் ஆசான் நடாதூர் அம்மாள்,
நண்ணினார் அப்புள்ளார் ஐந்து பிராய அமுதனோடு.
18. அனந்தசூரி மகனா ஆகாயச் சூரியனா வென,
அம்மாளும் வியந்து அருகிலே அமர்த்த,
கவனம் கலைந்தவர் காலட்ஷேபம் தடைபட,
கருத்தாய் நினைப்பூட்டினான் கண்டாவதாரன்.
19. இன்புற்ற அம்மாள் என்பருக வணைத்து,
இவனே ரக்ஷகன் ராமானுஜ தர்சனத்திற் கென,
உளமகிழ்ந்த அப்புள்ளார் ஒதினார் அவனுக்கு,
ஒருகாலும் அழியா ஒப்பற்ற வேதங்கள்.

இல்லறம்

20. மங்கயர்க் கரசி திருமங்கை யை இல்லரசியாய்,
மாமன் ஆசியால் மகிழ்ந்தேற்றார்.
துணைவியின் இசைவோடு தூய வைணவராய்த்,
தொல்லறப்படி கொண்டார் தூய உஞ்சவிருத்தி.

அப்புள்ளார் ஆசிகள்

21. “நாரணனே பரம் நாம் தொழோம் மறு தெய்வம்,
பூரணன் அவனன்றி புகல் வேறில்,
சென்றே பகர் செகம் முற்றும் நீ,
சீர் மேவு ராமானுசன் சீரிய சித்தாந்தம்.”
22. “பொய் விரதம் பூண்டு பூரணனை விட்டு,
புல்லுருவியாம் பர சமயங்களைப் புணர்ந்து,
வல்வினையில் நையும் வையத்தா ருய்ய,
வகுளாபரணச் சடகோபன் வழி நடத்து.”
23. “கலிதனைக் கெடுத்த ராமானுஜன் தன்,
கழலினை அரணாகக் கொண்டு,
மருவலர் கெட மாற்றுரைகள் செய்து,
மாதவன் சீர் மண்மிசை நாட்டு.”
24. “நானிலம் உய்யவந்த மும் முனி,
நாதமுனி, யாமுன முனி, எதிராச முனி,
மூவரும் முற்றிலும் ஒன்றியே உன்னுள்,
முழுமுதல் தேவனை மூவுலகிலும் சாற்றுவர்.”
25. நாமங்கை யுவந்து நல்கினாள் எதிராசருக்கு,
தூ வெள்ளைப் பரிமுக தேசிகர் திருவுரு,
நான்மறை தேவவுருவதை பின் அப்புளார் அளிக்க,
தூமறை தேசிகர் தொடலரானார் ஆராதனை.
26. திருமேனி தளர்ந்த தேசுடை ஆசான்,
திருவடியும் திருவாழி சங்கு மீந்து,
திரு வேங்கட நாதனைத் தேர்ந்தாசிரிய னாக்கித்,
திரு நாடலங்கரித்துத் திவ்ய சூரியானார்.

திருவஹீந்திரபுரம் வருதல்

27. திருமலை திருமணியார் தீந்தமிழ் செவி மடுக்க,
தெய்வ நாயகன் திருவுளம் பற்ற,
திருக் கச்சி நாதனைத் திருமங்கையுடன் பணிந்து,
திருவயிந்தை யடைந்தார் திருவேங்கடநாதன்.

ஒளவுதகிரி

28. நலந் தரு கெருட நதியில் திளைத்து,
நற்றுழாய் கமழ் தேவநாதனைப் பணிந்து,
நலமுயர்ந்த ஒளடத வெற்பு தனி லேறி,
நாடியமர்ந்தார் அரச மர அடியொன்றில்.

கருடாழ்வார்

29. பதுமா சனத்தே பாங்குடனமர்ந்து,
பாய்ந்து வரும் சிந்தைக ளொடுக்கி,
கருத்தினைக் குவித்துக் கண்களை மூடி,
கருத்மன் துதியில் கருத்தா யாழ்ந்தார்.
30. அச்சதன் அடிகள் அனவரத மேந்தும்,
அருட்ப் புள்ளரையன் அகமுகந்து,
ஆயகலைகள் அனைத்தின் மூர்த்தி அயக்ரீவர்தம்,
அரிய மந்திரமும் மூர்த்தமும் அளித் தேகினார்.

ஹயக்ரீவர்

31. வாகீச மந்திரத்தை வணங்கி ஏற்று,
வாக்கிலும் சிந்தையிலும் வைத்து நோற்க,
அட்டசித்தி யோகியர்கும் அணுக ஒண்ணா,
அயக்ரீவ மூர்த்தி அலர்ந்தருளினார்.
32. அழகிய வெள்ளைப் பரிமுகம்,
ஆழி சங்கொடு வெண் பதுமத்தே,
வரம் பொழி வாம பாக திருக்கை,
வற்றா ஞான மருள் வலதிருக்கை,
சற்றேனு மகலா சாந்த இலக்குமியுடன்,
சர்வ மங்கள ரூபி சாலத் தோன்றி,
தேவாதி தேவரும் சுவைத்திடா அரிய,
திருவாய் அமுதம் தேசிகருக் கருளினார்.

தேசிகர் ஹயக்ரீவரைத் துதித்தல்

33. “ஞான மெனும் ஒருருவாய்
தோஷமற்ற தேவனாய்,
ஆயகலை அனைத்துருவே,
அயக்ரீவ தேவனே சரணம்.”
34. “தானே சுடர்விடும் தன்னிகரில் சோதியே,
வானேரும் தேவரறியா வாகீச தேவ,
தேனாய்க் கனிந்த வேத விக்ஞானம்,
தெள்ளிய ஞானமாய்த் தேவனே யருள்.”
35. “நான் மறை காணா நாயகனே,
தூமறைகள் மீட்டு வந்த தூயவனே,
யான் அறியேன் வந்தனைகள் வாகீசா,
நீயருள் வாய் தேவனே நிர்மல ஞானம்.”
36. “வாக்கின் நிதியே வார் கடலிலன்று,
போர் நின்ற மது கைடபர் பொசுக்கினாய்.
நோற்பதற்குக் கதியில்லா நுன்னடியானுக்கு,
நுன் னற்பதங்க ளருள் நூதனனே.”
37. “வளர் மதி யென்ன நின் வதனம்,
வணங்க நின்ற நீ ராஜஹம்சம்,
கணத்திலும் குறைவாய் நினைத்திடினும் உனை,
கங்கையாய்ப் பொங்கிடும் கவித்துவமே.”
38. “புண்ணியனே புண்ணியர் உனையே,
பூஜிக்கத் தோன்றிடும் பூர்ணானந்தம்,
கண்ணி ரெண்டும் பெருக்கும் கங்கையென நீர்,
கமலமாய நின் பாதம் கனிந்தருள்வாய்,”
39. “அன்று செய்த தவங்களால் அயக்ரீவ தேவ,
இன்று துதித் தேத்துகிறேன் இணையில் பதங்களால்,
சென்று வேறு தெய்வம் சேவிக்கப் போமோ,
நன்று நல்கும் நாதனே நல்குவாய் யடித்துகள்.”
40. “தேவனே சார்திடுவம் எம் முடிதனில்,
திகழும் வேதங்களாய உன் திருவடிகள்,
நின் நூபுரங்கள் ஆர்திசைக்கும் நாத கானம்,
நோற்ற தவ வேதங்கள் கோஷமன்றோ”

41. “தையையுடன் அருள்வாய் தயாபரணே,
தர்க்கும், மூர்க்கும் தலைக்கேறிய,
நாலுகவிப் பண்டிதர்கள் நாணியோட என்
நாவினைக் கொள்வீர் நல் அரியாசனமாய்.”
42. “வேறொன்றும் நினையாது உம் வியனுருவே பற்றி,
வேத மந்திரங்கள் விண்ணதிர கோஷித்து,
வாதங்களாய சமார்களில் வாக்கினால் நான்,
வல்லானாய் வெல்ல வருள் வாகீசனே.”
43. “கவிகளில் சிம்மமாய் கர்ஜிக்கும் இவ்,
வேங்கட நாதனால் வேண்டிய துதி யிதை,
வாக்கின் வண்மையோங்கி வளம்பெற வேண்டுவார்,
வாகீசன் தாள் வணங்கி வாசித்திருப்பரே.”

காஞ்சி

44. பல்லாண்டு அயிந்தையில் பக்திதனைப் பரப்பி,
பல்வகையாலும் பவித்திரனைத் துதித்தார்.
நவமணிமாலையும் நல்ல மும்மணிக் கோவையும்,
நாதநாதனுக்குச் சூட்டி நற்பதி கச்சி மீண்டார்.
45. முதலாழ்வார் மூவர் முன்னிரவு கூடி,
மூன்று நூறு பாக்களால் மோகனமாய்த் துதித்த,
திருக்கோவலூர் தனில் திசையளந்த திரிவிக்ரமனுக்குத்,
‘தேஹஸீஸ்துதி’ யவன் திருவடியில் இசைத்தார்.
46. வரதனைத் துதித்து ‘வரத பஞ்சாசாத்’ துடன்,
வடிக ளொன்றே புகல் எனும் ‘ந்யாஸ தசகமும்’
அறிவுக்கு ‘அர்த பஞ்சமு’ம் அடியார்க்கு ‘அடைக்கலப் பத்து’ம்,
அருளுடன் படைத்தார் அருளாளன் அடியார் ஓத.

வடதிசை யாத்திரை

47. கிளரொளி இளமையில் கீர்த்தி பெற்றவர்,
கேசவன் தன் திவ்ய தேசங்க ளேகினார்,
வடமலையானை வந்தித்து வதாரியாசரம வயோத்தியுடன்,
வண்புகழ் நாரணன் வடதேசங்கள் வலம் வந்தார்.

பிள்ளைப் பேறு

48. ஆசார்ய வள்ளல் அருங்குலம் தழைக்க,
ஆயிரத்து முன்னூற்றுப் பதினேழா மாண்டு,
ஆவணியில் ரோகிணியில் அத்திகிரிதனில்,
அழகிய ஆண்மகவு அளித்தான் அத்திவரதன்.

49. வரதராஜப் பெருமாள் வழங்கிய பெரு வரத்தை,
‘வரதன்’ என்றே வண் திரு நாமமிட்டு,
காலம் கனிந்தபின் தன் கைத்தலத்தால் புனிதமாக்கி,
கற்றுணர்ந்த தனைத்தும் தானே கற்றுணர்த்தினார்.

அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியது மந்திரவாதம்

50. தர்க்கத்தில் தலை தாழ்ந்த தாந்திரீக னொருவன்,
தான்வுண்ட மடு நீரை தயாளு வயிற்றேற்ற,
ஆங்கிருந்த கற்றுணை ஆசிரியர் கீற நகத்தால்,
அருவி யாய்ப் பெருகியது அவருள் சென்ற நீர்.

கிணறு கட்டல்

51. “கலைகளி லெல்லாம் வல்லீராயின்
கட்டுவீர் கிணறு ஈண்டு” என்றான் கல்தச்சன்,
சீர்ற்று அவன் உடைத்த கற்களை ஏற்று,
செவ்வனே திருக்கிணறு செய்வித்தார்.

பாம்பாட்டி

52. சிறுமதியாளர்கள் தூதனாய்ச் சீறிய நாகங்களைச்,
சீறிவிட்டு ஏவினான் பிடார னொருவன்,
கார்கோடர்களாய்ச் சீறி வந்த கருநாகங்களைக்,
கருத்மன் கடுகி வந்து கவர்ந்தேகினார்.
53. ஏவியவர் எவரோ ? இப்பிடாரன் ஓர் அம்பு,
அம்பும் அலறியது அடிவயிற் றுபாயம் அழியவே,
கருணையில் ஒப்பாரில் ஆசான் அவனுக்கிரங்க,
கருத்மன் விடுத்தளித்தார் கரு நாகங்களை.

ஸ்ரீ ஸ்துதி

54. தனம் வேண்டி இரந்த தரித்திர வேதியனை,
தன்னுடன் அழைத்துத் தாயார் சன்னதி ஏகி,
பெருந்தேவித் தாயார் பிழையாக் கருணை வேண்ட,
பெய்ததே யாங்குப் பெரும் பொன் மழை.

வைராக்யம்

55. நல மொன்றே வேண்டிய வித்யாரண்யர்,
நல்லோலை விடுக்க நம்மாசான் நற்பதவி யுதறி,
அத்திகிரி உத்தர வேதி அலர்ந்த சொத்து,
அயனார் பாட்டன் அவருக்கீந்த சொத்தென்றார்.
56. “அண்டத்தில் அவனி யோர் துகள்,
துகளில் இத் தேச மோர் துண்டம்,
துண்டத்தில் ஓர் கோணத்தின் கோவலன்,
துதிப்பேனோ அவனை துவரைப் பதியைத் துறந்து” ?
57. “அண்டமும் விண்டமும் அடியொன்றா ளளந்து,
அளந்த பார் உண்டுமிழ்ந்த ஒருவனையன்றி,
இன்றிருப்பான் நாளை போவான் எனும் மாந்தரை,
எவ் வண்ணம் யான் ஏற்றித் துதிப்பேன் ?”
58. “மக்கிய துண்டு போதாதா மானம் மறைக்க ?
மரவடி போதாதா மகிழ்ந்துறங்க ?
மடுநீர் காணாதா மடியும் உடல் வாழ ?
மரம் கனி யுதிராதா காய்ந்த வயிறார ?”
59. “நாதனளித்திட்டான் நமக்கு நல்ல நாவு,
நாவிலுரு சொற்கள் நன் மல்லிகையே,
மல்லிகையும் மணமும் மணி வண்ணனுக்கே,
மற்றவர்க் கோ மன்னர்க்கோ மறந்தும் ஈயேன்.”

அரிசியில் பொன்

60. ஆசானின் வறுமை அன்பர்களை வாட்ட,
அரிசியில் பொன்னிட்டு அவர் பிக்ஷையிலிட,
கோலொன்றால் பொன்களைப் புழுவெனப் போக்கி,
குவலயத்து வைராக்ய மேருவாய் மிளிர்ந்தார்.

சிற்பம் செதுக்கல்

61. “எக்கலையிலும் வல்லாரே கேளீர்
இயலுமோ உமக்கு ஈண்டு,
சிற்புளியால் நும் திருமேனி ஒன்று,
சீராய் வடிக்க” வென்றா னோர் சிற்பி.

62. அக் கணமே தொடங்கி அயிந்தையில்,
ஆசிரியரும் தம் அழகு மேனி படைக்க,
சிற்பியுமதைச் சிறிது மூளித்து பீடமேற்ற,
செங்குருதி பொங்கியது செம்பொன் மேனியில்.

63. மருண் டருண் ட மதியற்ற சிற்பி,
மாமுனியடி தஞ்சம் புக்கி,
சீராய் வடித்த சில்பம் படிய,
சீரற்ற பீடம் செய்ததுணர்ந்தான்.

64. தன்னரும் விக்ரகம் தனைத் தானணைத்து,
தவப் புதல்வர் பூஜிக்கத் தந்திட,
தங்கமய சிற்பம் தமார்கள் இன்றுகக்க,
தவ பூமி அயிந்தை தாங்கி யருள்கிறது.

ஹயக்ரீவர் லீலை

65. தென் திசைப் பயணம் தேசிகர் செல்கையில்,
திருப்பயணத்து ஓர் இரவில் உபவாசம் நேர,
நிர்மல தேவனுக்கு நீர் மட்டும் அமுது செய்து,
நித்திரை கொண்டார் நிமலன் அடியார்.

66. பின்னிரவில் துயிலெழுப்பித் துக்கித்தான் ஒருவன்,
“வெண் குதிரை விழுங்கியது வேர்கடலைப் பயிரை” யென
பால் வண்ணப் பரிதி மூர்த்திக்குப் பாலமுது ஈய,
பரி மறைந்து பயிர்கள் பசும் பொன்னுதிர்த்தன.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வருகை

67. தென் திருப்பதிகள் மங்களாசாசனம் காண,
தேசிகர் கொண்டார் நீள் யாத்திரை,
மாலிரும் சோலையொடு சீவரமங்கை முதலா,
மல்லிநாடாம் வில்லிபுத்தூர் விரைந்தார்.

68. மறையவர் கோஷம் மலை முகட்டதிர,
மறைத் தீ புகை மதில்களை மறைக்க,
திரைத் தெழும் கடலெனத் திருமுக்குளம் திகழும்,
திருவில்லிபுத்தூர் நண்ணினார் நல்லாசிரியர்.

69. தென்னரங்கள் இமையா நோக்கும் தென்புதுவை,
தேன் மொழி ஆண்டாளின் திருவாய்ப்பாடி,
பண்ணியல் பட்டநாதன் பாததூளி மலிந்த நாடு,
பாம்பணை சாயி பள்ளி கொண்ட பாங்கென்ன பாங்கே.

70. வசுதையாம் கோதை வண் புகழ் ரங்கனோடு,
வைகாசித் திங்கள் வஸந்தோத்தவம் காண,
வாரணம் திருச்சின்னம் வாய் நல்லார் வேதமொடு,
வடபெருங் கோயில் சுற்றி வந்தான் வீதியிலா.
71. ப்ரதோஷ காலமன்று பேச்சை விடுத்து,
பேரருளாளன் நினைவாழ்ந்த வாசான்,
வாயிலில் திருச்சின்ன வாத்ய இசை கேட்டு,
வடிவார் கோதை வரக்கண்டார் வீதியில்.
72. எதிராச அண்ணாவை ஏற்க அன்று,
எதிர் வந்து கோயிலுள் நின்ற பிராட்டி,
வேதாந்த வாசிரியர் துதி ஏற்க இன்று,
வெளி வீதி சுற்றி விரைந்து நின்றாள்.
73. தேவரும் மூவரும் தேடி யுகங்களில் காணா,
தேவி கடை புக்குத் திருச்சேவை சாதிக்க,
வோர்த்து மகிழ்ந்து வியந்து சிலிர்த்த,
வேதாந்தவாசிரியர் விட்டொழித்தார் மவுனம்.

கோதா ஸ்துதி அருளல்

74. “புண்ணியர் விட்டுசித்தர் புனித வனத்தே,
பொற் கொடியாய் விளைந்த கற்பகமே,
புகல்வேன் மௌனம் புறக்கணித்து ஈண்டு,
புவிமகள் நிற்பாதம் புகலல்லால் புகலில்லை”.
75. “செய்யாதன செய்வதில் சிறந்த யாம்,
செய்யோம் முற்றும் வேதம் செப்புவது,
கூர் அறத்தால் இறை எமைக் கொல்லாதது,
கோதையுன்பால் கோவிந்தன் கொண்ட மையலே”.
76. “தமார்களின் தருக்கீந்த தாதையின் தாபத்தை,
தணிப்பதுன் தளிர்மேனி தரும் மாலையன்றோ ?
மாலையதனில் மயங்கிய மாலவன் முற்றும் மகிழ்,
மலர் வாய் மொழிந்தாய் மாதே நற் பாமாலை.”
77. “சிந்தூரச் செவ்விதழ் சிறந்த சோனையே,
சீராய் உயர்ந்த தனங்கள் தூங்கையும் பத்ரையும்,
நா மங்கை நடமிடுவது யுன் நல் வாக்கில்,
நளிர் நடன விரைஜயும் நர்மதையும் யுன் பாக்களே.”

78. “விட்டு சித்தன் மனையுதித்த வெண் நிலவே,
வெய்ய வினை தாபம் தணிக்கும் தருவே,
சாகரத் துதித்த இலக்குமிதன் சோதரியே,
சரண மொன்றில்லை உன் சரணல்லால்.”
79. “மாந்தர் மருண்டு நோக்கும் தென்திசை,
மாதே உயர்வுற்றது உன்னாலன்றோ ?
தீராக் காதலுடன் தென்னரங்க தேவன்,
திருவில்லிபுத்தூர் திசையொன்றே நோக்கிடவே.”
80. “எங்ஙனம் விழைந்தாய் ரங்கனை ஏந்திழையே ?
எண்ணிறந்த ஊழியன்றோ இவன் வயது ?
ஊர்வதற்கோர் புள் உறங்கவோ ஓர் அரம்,
ஒருகாலும் பிரியா ஓர் மங்கையோ மார்பிடம்.”
81. “சூடிய நின் மாலை அரங்கன் முடியேற,
சுழன்றன வண்டினம் சுந்தரக் குடையென,
விரி சுழற் கருங்குடைக் கீழ் யுன் மணவாளன்,
விரைந் தேகுகிறானோ விரத மணைக்கு ?”
82. “கார் நீல வண்ணக் கமல நாபனோடு,
சீர் வண்ணப் பொன்னொளிர் சிரீதேவியும்,
அருகம் புல்லொத்த உன் பசும் வண்ணம் ஒன்ற,
ஆழ்கடலாழியான் தோற்றம் அளவிலா போக்யமே.”
83. “இன் முலை தன் மதலைக்கு ஈந்திடும் தாய்,
தன் குழவி துன்புறுத்திடினும் துறப்பனோ ?
எண்ணறும் அபராதம் இழைத்திடும் என்னை,
எவ்வண்ணம் துறப்பாய் என்னம்மையே !”
84. “இந்திரமணி நாணும் எழில் நீலம்,
எழிலுடன் செளகந்தி சார்த்திய கரம்,
தாயன்பாம் கருணை பூரித்த இரு,
தனங்களால் சற்றே தளர்ந்த திருமேனி,
வற்றாத வாத்தல்யம் வதனத்தே பெருக்கும்,
வடிவழ குள்ளத்து வாழுமே எந்நாளும்.”

பரமதப் போர்

85. குத்திருஷ்டி சமயத்தார் கோவில்களைச் சூழ்ந்து,
‘எத்திருஷ்டியிலும் கண்டிலோம் உம் இறை’ யென,
சத்திருஷ்டி பெற்ற சதுர்த்தர் நம் ஆசான்,
நற்றிருஷ்டி நல்க நவின்றார் நல்ல ‘சத்தராஷணி’.

86. வாதிகள் வாயடைய வாதங்கள் மூலமற,
சோதியுடன் மறைகள் சுடர் விட்டு ஓங்க,
நீதிகள் யாவும் நேர்த்தியாய் முழங்கி,
நில்லாதழித்தார் நீசச் சமயங்கள்.

பரமத பங்கம்

87. “ஒன்றே தேவு உருவருக ளவனுடலம்,
நன்றே உணர்வீர் நாரணனே பரம்,
குருகையுள் லுதித்த கூடஸ்தர் சடகோபன்,
குரை கழல் பற்றுவீர் குறைமதியீரே.”

88. “பொய் நின்ற சமயங்கள் போற்றுவோரே,
மெய் நின்ற தேவன் மேவியுளா னரங்கத்தே,
‘செய்கின்றம்’ எனும் செல்லாக் கருத் தொழித்து,
‘செய்கின்றான்’ எனத் தெளிவீர் சிறுமதியீரே.”

89. “ ‘கண்டதே மெய்’ என்னும் சார்வாகரே,
கண்டரோ அறிவைக் கண்ணால் ?
கண்டிலீர் எனில் அற்றீரோ அறிவை ?
‘கண்டதொன்றே மெய்’ என்பாரைக் கடிவம் யாம்.”

90. “குழம்பும் பவுத்தன் கூறும் ‘சூன்யம்’
‘கொண்டவனிருக்க நூல் விண்டவன்’ போல்,
தன்தனக்கு நிகரில் தாதை அரவணையான்,
தாளறியார் என்றும் பிறப் பொழியாரே”.

91. “ ‘சாயையே’ ‘அனைத்தும் மாய வேலையே’ என,
சாற்றுவர் ‘பேதமில்’ எனும் சமயத்தார்,
நேமிகைக் கொண்ட எம் நெடுமால் சேராயிவர்,
பூமி பொறுத்தருளும் பூபாரங்களே.”

92. “இழி சமய வழி யிசைந்த மருவலரே,
இருள் சகமதில் யுமக்கு இன் ஒளியாய்,
எதிராசன் ஈன்ற இணையில் தரிசனம்,
எடுத்துரைத்தேன் வாகீசன் இன்னருளாள்.”

பாதுகா சஹஸ்ரம்

93. அரங்கத்து அடியார்கள் ஆசானை வேண்ட,
அரங்கனவன் அடிச் சோடு மேன்மைதனை,
ஆயிரம் பாக்களில் மாரியாய்ப் பொழிந்து,
அருள் பாலித்தார் இரவின் ஓர் யாமத்துள்.

துருக்கர் தந்த துன்பம்

94. அரிதுயில் அம்மான் அரங்க மா நகரை,
எரிதழல் இட ஈனத் துருக்கர்,
படை பல கொண்டு பாய்ந்து வர,
பத்தரும் முக்தரும் பதறி நின்றனர்.

சத்யகாலம் வருகை

95. சுதர்ஸன சூரியொடு சுற்றியுள்ளார் வேண்ட,
சூரியின் மைந்தரொடு 'ஸ்ருதப்பிரகாசிகை'யும் ஏற்று,
சத்ய விரத மாகாத்மியம் சாலத் துதித்தவர்,
சத்யகாலம் புக்குச் சரண்யன் சரண் பற்றினார்.

96. பத்தர் பல்லாயிரம் சூரியுடன் பலியாக,
பயமொழிக்க 'அபீதிஸ்தவம்' ஆசார்யரருள,
பன்னிரு வாண்டுகளில் பர சமயத்தானழிய,
பரமனடி காண மீண்டார் மேலாயஅரங்கம்.

அத்யயன உத்சவம்

97. பரகாலன் முதலா தொடர் அத்யயனம்,
பரசமயப் பூசலில் தொடற்ற அரங்கத்தே,
சாத்திரங்கள் சார்வுடன் சமயப் போர் வென்று,
சாசனக் கல் நாட்டி விழா சாஸ்வதம் செய்தார்.

திருச்சின்னம்

98. பேரருளாளன் கச்சியில் வீதியிலா காண்கையில்,
பிரபந்தங்கள் விலக்கினர் வீண் வாதியர்,
வாது வென்ற தேசிகர்க்கு ஊது சின்ன மொன்றளித்து,
மீதி ஒன்றே போது மென்றான் எம்பிரான்.

ஸுதர்ஸன அஷ்டகம்

99. திருப்புட் குழி மாந்தரை தீரா நோய் விரட்ட,
தேர்ந்த ஓளடதங்கள் திறனற்று வீழ,
திருவாழியாழ்வானைத் திருவாசிரியர் வேண்டி,
திருவாய் மலர்ந்தார் தேர்ந்த பா எட்டு.

விருதுகள்

100. விருதுகள் கொண்டன மேன்மை,
வேதாந்த வாசிரியனை யடைந்தமையால்,
சர்வேஸ்வரி சாற்றிய 'சர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரமம்',
சாயி யுகந்த 'வேதாந்தாசாரிய'னுமே சான்று.
101. விருத்தமாய்ப் பிள்ளை உலகாசிரியர் விளம்பினார்,
வேதாந்த வாசிரியன் பால் விளைந்த ஸுக்திகளில்,
ஓரொன்று பற்றவே உலகத்தார் பெற்றிடுவர்,
'ஓப்பற்ற நாடு உலகளந்தான் திரு நாடே' என்று.

திவ்ய ஸுக்திகள்

102. செந்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் சீராய் இருபத்தி நான்கு,
சிந்தை கவர் ரகஸ்யங்கள் முப்பத்திரண்டு,
சந்தமிகு தோத்திரங்கள் ஏழு நான்கு,
சாலச் சிறந்த காவியங்க ளோர் நான்கு,
'சந்திரோதயம்' மலிய 'ஸுர்யோதய' நாடக மொன்று,
'சததூஷணி' யொடு கிரந்தங்கள் ஐந்தைந்து,
ஆய இன் நூறுடன் பதிநான்கே,
அருள் தேசிகன் கண்ட அழியா ஸுக்திகள்.

நலமந்தமில் நாடு அலங்கரித்தல்

103. திரு முடியை திருக்குமாரர் திருமடியிருத்தி,
திருவடியை பரகால ஜீயர் பற்றாய்ப் பற்ற,
அருளாசான் அப்புள்ளார் அடியிணை ஏற்றி,
ஆதிநாதன் அருட்ச் சோதி யடைந்தார் தேசிகர்.
104. பூர்ணமி கார்த்திகையில் பொலிந்த மூன்றாம் தாரகையில்,
பூரணமாய்ச் சதமொடு மோராண்டு புவியலங்கரித்து,
ஆயிரத்து முன்னூற்று அறுபத் தொன்பதா மாண்டு,
ஆரண தேசிகன் அலங்கரித்தார் திருநாடு.

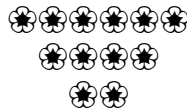
வாழிய திருநாமங்கள்

105. அனந்த சூரி யுகந்த அருட் செல்வர் வாழி,
அன்னை தோதாரம்பா உதரம் உய்வித்தான் வாழி,
எதிராச தரிசனத்தின் ஏறு முகம் வாழி,
இணையில் பரிமுகத்தோன் இன்னமு துண்டான் வாழி.

106. பரமதப் பங்கம் படைத்தருளினான் வாழி,
பரமன் திருச்சின்னம் பாங்குடன் பெற்றான் வாழி,
மலங்கிய வேதியனுக்குப் பொன் மழை பொழிந்தான் வாழி,
மன்னர் சபை ஏற்றம் மறுத்தளித்தான் வாழி.
107. பொன்னரங்கன் அத்யயனம் புதுப்பித்தான் வாழி,
புவிமகள் கோதை கழல் போற்றித் துதித்தான் வாழி,
அயிந்தையில் தன்னரும் சிலை யளித்தான் வாழி,
அந்தமில் சீர் அருளாள தேசிகன் வாழிய வாழியவே.
108. திவ்ய தேசங்கள் வாழ,
திராவிட வேதம் வாழ,
மாசில் மறை வாழ,
மாமறையோர் வாழ,
தீதில் அடியார்கள் வாழ,
தேன்கவைத் தமிழ் வாழ,
தேசயர்ந்த தேசிகனே,
இன்னு மொரு கல்பமிரும்.

சமர்ப்பணம்

தென்புதுவைக் கோதையருள் கோவிந்த கிருட்டிணன்,
தெளிந்துரைத்த தேசிகன் திவ்ய காவியம்,
வாசித்தார் வாழ்வு வளமே பெற்றோங்க,
வடபத்ர சாயீஸன் வழங்குவான் அருளே.

பாட்டு	8	புண்டரீக முயர்த்த = தாமரையில் அலர்ந்த
	14	இன்றும் திருமலையில் பெருமாளுக்கு சிறுமணி இல்லை. ஆலயத்தில் பெருமணி தான் அடிப்பார்கள்.
	46	நா மங்கை = சரஸ்வதி
	49	வரதன் = பிற்காலத் திரு நாமம், “குமார வரதர்“, “நயினாசார்யர்“
	70	“வசுதை“ = பூதேவி
	77	ஆறு நதிகள் = சோணை, துங்கை, பத்ரை, விரஜை, சரஸ்வதி, நர்மதை
	84	சௌகந்தி = செங்கழுநீர் கொடி / மலர்
	85	குத்திருஷ்டி = குறுகிய எண்ணத் தோர்
	93	யாமம் = 3 மணிகள்
	94	துருக்கர் = மாலிக் காபூர்
	95	‘ஸ்ருதப் பிரகாசிகை’ = ஸ்ரீ பாஷ்யத்திற்கு முதல் விளக்கம் – சுதர்ஸன சூரி செய்தது. (தென்கலையார் ஆசிரியர்).
	95	‘சத்யகாலம்’ = கர்நாடகத்தில் ஸ்ரீரங்கப் பட்டணம் அருகே உள்ளது. தேசிகர் நின்ற திருக் கோலம்.
	97	‘சாசனக் கல்’ = இன்றும் இக் கல்லை அரங்கன் கோயிலில் காணலாம்.
	98	காஞ்சியில் பெருமாளுக்கு ஒற்றைத் திருச்சின்னம் தான் ஊதுவார்கள்.
	100	சர்வேஸ்வரி = ரங்க நாச்சியார், சாயி = ரங்க நாதன்
	101	பிள்ளை உலகாசிரியர் = பிள்ளை லோகாச்சார் (தென்கலையார் ஆசிரியர்)
	102	‘சந்திரோதயம்’ ‘ஸூர்யோதயம்’ = அத்வைதியின் ‘பிரபோத சந்திரோதயம்’ நாடகத்திற்குக் கண்டனமாய் ஸ்வாமி தேசிகன் ‘சங்கல்ப ஸூர்யோதயம்’ இயற்றினார். ஸூர்யன் வந்தால் சந்திரன் மறைய வேண்டும்.

Song composed by A.GOVINDAKRISHNAN (IA & AS-Retd) (Thirukkudanthai Aandavan Thiruvadi), D 211 Kumara Dhara Block, National Games Village, Koramangala, Bangalore, 560047. (Ph: 080 25713209; Cell: 9448353209 .Mail ID: alagar_g@yahoo.com)
(27.02.2007)